

életleírás eleveníti meg azokat az alakokat, akik az adott helyszínen a különböző történelmi korszakokban talán jelen lehettek, azért metonimikus kapcsolatot alakít ki közöttük az esszéíró. A történelmi traumák felidézése egy-egy konkrét helyszínen (mint az első világháborúban elesett hat fiú emlékére állított kápolna) összekapcsolja a történelmi, a földrajzi és a személyes tereket és emlékeket, és ez az identitás kialakulásának az egyik mozzanatát rögzíti, akárcsak a különbségre való utalás, ami a saját és az idegen kultúra léttapasztalatai között fennáll.

Győrffy Ákos esszéi a természet rögzített tereit, az úton lét mozgalmasságát és csendjét nagy műgonddal kapcsolják egybe az identitás- és énkeresés önreflexív tudatfolyamataival. Az egyetemes léttörvények megtapasztalása és azok aprólékos közvetítése mellett azonban a gondolatok olykor túlzó és valószerűtlen kijelentésekben öltenek testet a szövegek teremtett valóságában, amelyek az esszék finoman kimunkált szövetén repedéseket hoznak létre hiteltelenségük miatt.

PARIS – 1939 NYARÁN – KOFFÁN MŰTERMÉBEN – A KOFFÁN, ORTUTAY ÉS RADNÓTI HÁZASPÁR –
A FALON MÜLLER MIKLÓS KUBIKOS FOTÓJA